

2018 0513 SahW Abcoude - Weesp

Rond de klok van 10 verzamelen we bij het Station van Abcoude. 15 Pelgrims, de Bourdon en ...Sjakie kunnen op pad. De bourdon vindt al snel een schouder waarop ie mag rusten. De ruim 6 kilo wegende Sjakie wil niet bij iedereen op de schouders. We lopen nog een stukje door de bebouwing van Abcoude, zodat we op een terras eerst van een kop koffie kunnen genieten na onze treinreis. En natuurlijk ook meteen even een sanitaire stop. Pelgrimspaspoorten en stempels worden meteen tevoorschijn gehaald. Het is echt een rage aan het worden. Zoveel mogelijk stempels te verzamelen.

We lopen langs het water en gaan al snel de natuur in. Lammetjes liggen rustig in de weide ons aan te staren. Na een tijdje krijgen we de keuze. Verhard door blijven lopen of onverhard richting het fort. Er worden

2 groepjes gemaakt. Een deel gaat verhard verder, een groot deel onverhard. En dat hebben we geweten. Heerlijk door het gras lopen stampen, koeienpoep ontweken en over hekjes moeten klimmen. Super. Dit is wat zo'n tocht zo bijzonder maakt. De onverwachte uitdagingen onderweg. Met samenwerken en een handje toesteken komt iedereen veilig aan de andere kant van de diverse hekjes. We komen bij de Stelling van Amsterdam bij Fort Nigtevegt.

'Geschiedenis van de Stelling van Amsterdam

De 135 km lange verdedigingslinie werd gebouwd tussen 1880 en 1913. Een ring van dijken,

sluizen en 46 forten en batterijen beschermde de hoofdstad Amsterdam tegen aanvallen uit het buitenland. Door een ingenieus systeem kon in twee dagen het land buiten deze ring onder water worden gezet. Het water was te ondiep voor schepen en te diep voor man en paard.

Hoewel de Stelling van Amsterdam tijdens de twee wereldoorlogen in staat van paraatheid werd gebracht, werd er nooit gevochten. Veel forten hebben na het opheffen van de militaire status in 1963 een andere bestemming gekregen. Sinds 1996 staat de Stelling van Amsterdam op de lijst van UNESCO

Werelderfgoed.' (bron; Wiki)

De deuren van dit Fort staan uitnodigend open, we lopen even door de diverse vertrekken en verwonderen ons over de schoonheid van zo'n bunker gebouw. Aan de buitenkant log en massief, aan de binnenkant kneuterig gezellig bijna. Vele nesten met ooievaars zijn er in de nabije omgeving te zien. Zij hebben geen weet van wat er zich hier ooit heeft afgespeeld. Het is er vredig en rustig.

Op het pad langs het Amsterdam Rijnkanaal komen de 2 groepjes Pelgrims weer samen. Onze klus is geklaard. We zijn de lopers van de Geinloop voor gebleven. Het was vanmorgen even de vraag of we niet in de grote stroom hardlopers terecht zouden komen. Gelukkig is dat ons bespaard gebleven. We lopen een heel eind over het fietspad en komen dan bij de brug die ons over het Amsterdam Rijn kanaal brengt. Een flinke klim over een smal paadje zullen we moeten trotseren om boven te komen. We redden het allemaal om deze barricade te trotseren en lopen aan de andere kant van het kanaal een stukje terug. Waarnaar we linksaf gaan en op een grasveldje een kleine pauze houden. Er is helaas maar 1 bankje. Daar malen we niet om. De meeste van ons

hebben wel iets in hun rugzak om een comfortabele zit of lig plek van te maken. Uitgeteld liggen de meeste van ons languit in het gras. Zelfs Sjakie is erbij gaan liggen.

We lopen een kronkelig pad naar de rand van Weesp. Sjakie en de Bourdon worden even thuis afgeleverd. Wij lopen een extra rondje door het park ondertussen. We komen door het mooiste straatje van Weesp volgens onze gids. Het is inderdaad een prachtig idyllisch straatje. Villa stoeprand, met bankjes en bloembakken. Het is een straatje uit de tijd van; Toen was geluk heel gewoon.

Bij café het Helletje houden we in het zonnetje nog een afsluitend Café St. Jaques. We babbelen na over deze prachtige tocht en maken plannen voor volgende tochten. Aan het eind van de

middag lopen we met z'n allen richting station en gaat ieder weer zijn eigen weg.

Nog nagenietend van deze geweldige tocht door het Gein, langs het Amsterdam Rijnkanaal, door het mooiste straatje van Weesp en nog veel meer moois dat ik onderweg heb gezien, gehoord, en beleefd, dommel ik weg in mijn eigen gedachten in de trein. De verhalen, de indrukken, de camino die in alle harten leeft is zo bijzonder aanwezig. Mijn 4 dagen wandelen voor Santiago aan het Wad hebben hiermee hun eindje bereikt. Wat was het leuk. Afwisselend, mooie omgevingen, mooi weer, en prachtige verhalen. Het smaakt allemaal naar meer.....nog veeeeeeeel meer.

Wandelgroetjes,

Anita

